

Přírodovědecká fakulta Masarykovy univerzity

PRAKTIKUM Z FYZIKY PLAZMATU

Měření prvního Townsendova koeficientu

Zpracovali: Radek Horňák, Lukáš Vrána

Naměřeno: 1. 3. 2022

1 Teorie

Teorie lavin popsaná Townsendem vysvětluje základní ionizační mechanismus elektrického výboje. Mějme dvě paralelní kovové desky a mezi nimi homogenní elektrické pole E . Elektrony jsou v poli urychlovány a sráží se s neutrálními částicemi, přičemž může docházet k nepružným srážkám vedoucím k excitaci nebo ionizaci neutrální. Pokud počet elektronů v místě x označíme n , pak podél dráhy dx vznikne ionizačními srážkami dn nových elektronů a platí

$$dn = n\alpha dx \quad (1)$$

kde α je označení pro první Townsendův, někdy nazývaný i ionizační koeficient. Ten vyjadřuje počet ionizačních srážek jednoho elektronu na jednotkové délce. Integrací získáme

$$\ln n = \alpha x + konst. \quad (2)$$

a následnou úpravou dostáváme vztah

$$n = n_0 e^{\alpha x} \quad (3)$$

kde n_0 je počet elektronů v počátečním bodě $x = 0$. Ionizační koeficient závisí na intenzitě elektrického pole E a na tlaku plynu v aparatuře p . Je-li E/p dáno, můžeme psát α

$$\alpha = pf \left(\frac{E}{p} \right) \quad (4)$$

tedy ionizační koeficient je úměrný počtu srážek na jednotku délky. Experimentální výsledky ukazují, že konkrétní závislost α na E/p je ve tvaru

$$\frac{\alpha}{p} = Ae^{-\frac{Bp}{E}} \quad (5)$$

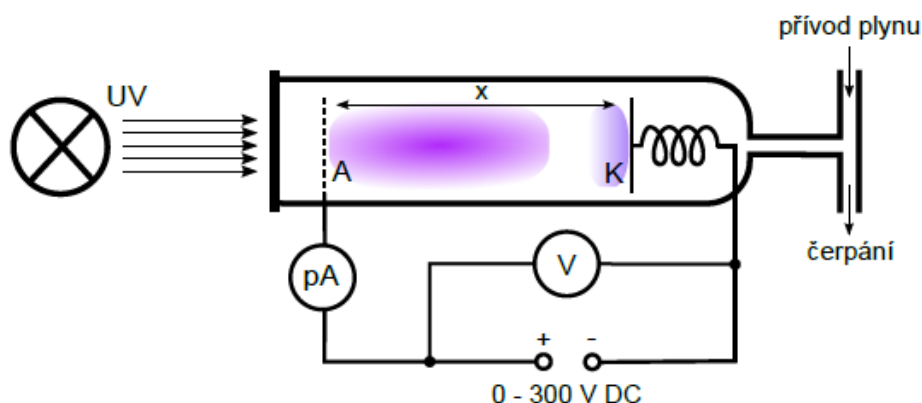
kde A a B jsou konstanty, pro které platí

$$U_i = \frac{B}{A} \quad (6)$$

kde U_i je ionizační potenciál plynu v aparatuře. Hodnotu konstant A a B lze určit experimentálně.

2 Měření a výsledky

Aparatura použitá v tomto praktiku schematicky znázorněná na obr. 1. Její hlavní komponenty jsou zdroj napětí, rotační olejová vývěva, výbojka, jehlový ventil, Piraniho manometr, ampérmetr a voltmetr. Je založená na principu fotoelektrického jevu, pomocí rtuťové výbojky osvětlujeme hliníkovou rovinnou katodu UV zářením a produkujeme tak fotoelektrony. Ty jsou urychlovány homogenním elektrickým polem na mřížkovou anodu. Katodu můžeme posouvat a tím měnit dráhu, po níž dochází k ionizaci neutrálů. Do výbojky, kterou čerpáme vakuovou vývěvou, je vpuštěný argon. Tlak se nastavuje jehlovým ventilem a měří Piraniho manometrem. Jedná se o nepřímý manometr, pro argon je tedy tlak odečítaný z manometru potřebné vynásobit faktorem 1,59.

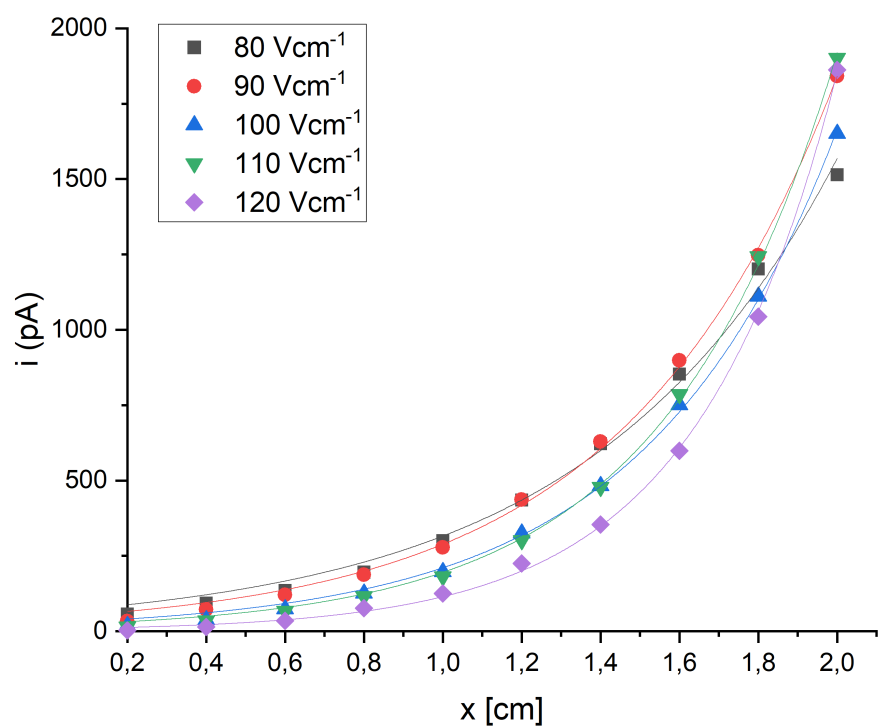
Obrázek 1: Schéma použité aparatury

Při měření musíme dbát na to, aby ve výbojce nevznikl samostatný výboj, tedy měříme pro hodnoty intenzity elektrického pole 80-120 V/cm. To v praxi udržujeme nastavením napětí na zdroji a přizpůsobením vzájemné vzdálenosti katody a UV výbojky. Výstupem z měření je poloha katody x , hodnota napětí U a proud i pro několik hodnot konstantní intenzity elektrického pole. Pro každou změnu intenzity pole naladíme irisovou clonu UV výbojky tak, abychom měli maximální proud okolo 1800 pA z důvodu rozsahu na přístroji do 1999 pA. Proud je tedy řádově pA až nA, pro zlepšení přesnosti měření z ampérmetru odečítáme vždy 3 hodnoty a dále budeme pracovat s průměrem z nich. Tlak je konstantní o hodnotě $p = 79,5$ Pa.

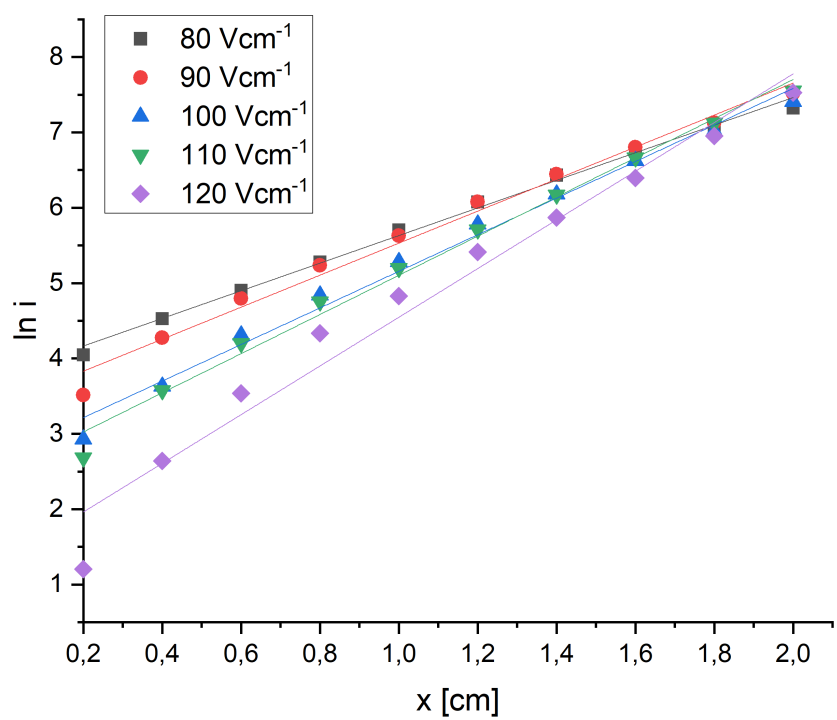
V rovnicích (2) a (3) lze nahradit počet elektronů proudem. Z naměřených dat můžeme sestavit graf závislosti $i = i_0 f(x)$, viz obr. 2. Body jsou proloženy exponenciální funkcí $i = i_0 e^{\alpha x}$, z toho získané i_0 a α jsou uvedené v levé části tabulky 1.

Dále můžeme vytvořit graf závislosti $\ln i = \ln i_0 + \alpha x$, viz obr. 3. Závislost je proložena lineární funkcí $i = i_0 + \alpha x$, získané i_0 a α jsou uvedené v pravé části tabulky 1.

V obou případech je vidět, že s rostoucí intenzitou elektrického pole E proud i_0 klesá a ionizační koeficient α roste.

Obrázek 2: Graf závislosti i na x .

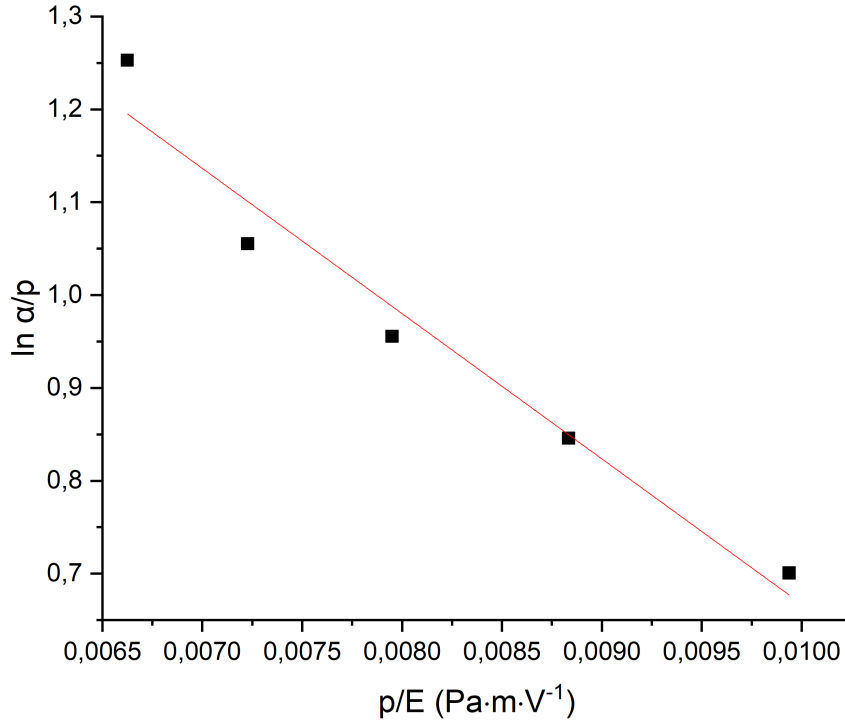

Obrázek 3: Graf závislosti $\ln i$ na x .

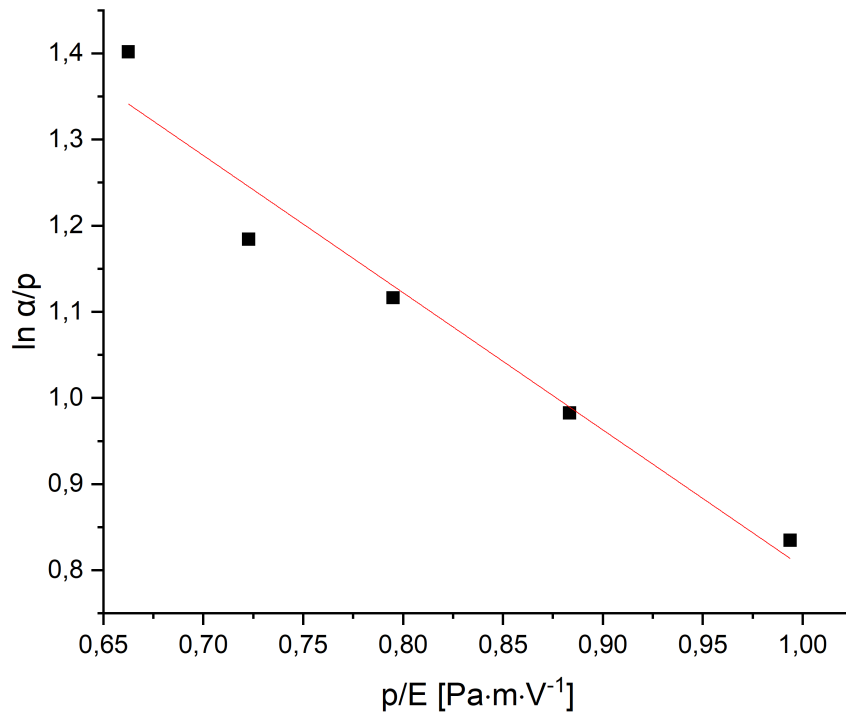
Tabulka 1: Hodnoty proudů i_0 a ionizačních koeficientů α pro různé hodnoty E .

E [Vcm ⁻¹]	$i = i_0 e^{\alpha x}$		$i = i_0 + \alpha x$	
	i_0 [pA]	α [cm ⁻¹]	i_0 [pA]	α [cm ⁻¹]
80	63,65 ± 6,62	1,60 ± 0,06	44,65 ± 1,06	1,83 ± 0,04
90	45,30 ± 2,79	1,85 ± 0,03	30,15 ± 1,11	2,12 ± 0,08
100	26,65 ± 1,70	2,07 ± 0,03	15,32 ± 1,12	2,43 ± 0,09
110	19,92 ± 1,23	2,23 ± 0,03	12,25 ± 1,12	2,60 ± 0,09
120	7,09 ± 0,48	2,80 ± 0,03	3,73 ± 1,28	3,23 ± 0,20

Jelikož jsme provedli měření pro několik hodnot E/p , můžeme sestavit grafy závislosti $\ln \alpha/p = f(p/E)$ a proložit jej lineární funkcí $\ln \alpha/p = \ln A - \frac{Bp}{E}$, která vychází z úpravy rovnice (5). To provedeme jak pro α získané z exponenciálního fitu v grafu 2, viz obr. 4, tak i pro α z lineárního fitu v grafu 3, viz obr. 5. Následně pomocí rovnice (6) určíme ionizační potenciál argonu U_i , viz tab. 2. Tabulková hodnota pro argon je $U_i = 15,76$ eV. Té se více přiblížil potenciál $U_i = (14,50 \pm 2,38)$ eV získaný po dosazení α z lineárního fitu.

Obrázek 4: Graf závislosti $\ln \alpha/p$ na p/E pro α z exponenciálního fitu.

Obrázek 5: Graf závislosti $\ln \alpha/p$ na p/E pro α z lineárního fitu.

Tabulka 2: Hodnoty konstant A , B a ionizačních potenciálů U_i argonu z $\ln \alpha/p = \ln A - \frac{Bp}{E}$.

Dosazení α z exponenciálního fitu			Dosazení α z lineárního fitu		
A	B	U_i [eV]	A	B	U_i [eV]
$9,31 \pm 1,16$	$156,40 \pm 18,48$	$16,80 \pm 2,89$	$10,99 \pm 1,18$	$159,31 \pm 19,80$	$14,50 \pm 2,38$

3 Závěr